

CD ~~X~~ DET AFGØRENDE JA

DET KGL. BIBLIOTEK
-2. JUN. 1993
SMAATRYKSADF.

Centrum-Demokraterne anbefaler helhjertet og uden betænkeligheder vælgerne at stemme JA den 18. maj. Beslutningen om Europas fremtid er afgørende. Vi tror på EF - og at EF er svaret på vor tids problemer i Europa. Kun gennem et tæt samarbejde Europas lande imellem kan vi klare problemerne. Danmark kan ikke stå alene eller lukke sig ude fra Europa. Går det Europa godt, vil det også gå Danmark godt. Vi kan ikke være ligeglade med det, der sker - derfor er det vigtigt, at Danmark sidder med, hvor beslutningerne træffes. Kun der kan Danmark øve indflydelse. Et JA er således afgørende for et stærkere og mere optimistisk Europa, der kan sikre, at vi fortsat kan leve et godt liv - og samtidig være med til at løse de enorme problemer, mennesker i andre dele af verden lider under.

Derfor støtter CD Edinburgh-aftalen og anbefaler et JA den 18. maj.

I EF-debatten er der mange myter og påstande, som skræmmer helt unødvendigt. Da det er vigtigt, vælgerne træffer deres afgørelse på et reelt grundlag, vil CD gerne her gendrive nogle af de „spøgelse“, som modstandere af EF, Maastricht-aftalen og Edinburgh-aftalen har ført frem.

1. Stemmer vi om det samme den 18. maj, som vi stemte om den 2. juni 1992?

Nej, der er væsentlige forskelle. Der er indgået „et nationalt kompromis“ imellem syv politiske partier, som førte til Edinburgh-aftalen. Danmark står efter denne uden for den egentlige Maastricht-aftale på en række punkter: f.eks. fælles mønt, forsvarssamarbejde, retsligt samarbejde og et udvidet unionsbørgekab.

2. Kunne Danmark ikke blot fastholde et nej til Maastricht-aftalen?

Jo, det havde vi lov til rent juridisk, og så var traktaten faldet bort. Men fordi man har lov til noget, behøver

FOTO: Henrik Pong Chu.

det ikke være klogt. Prisen for at bremse Maastricht kunne blive, at EF helt faldt fra hinanden. Derfor valgte 7 partier i Folketinget at sige: „Det danske nej må have konsekvenser for Danmark. Men de andre 11 lande må have lov at gøre det, de nu ønsker“.

3. Er EF ikke de riges klub?

Nej! EF har klart signaleret, at nye medlemmer er velkomne. Sverige, Norge og Finland har ansøgt om optagelse. Polen, Tjekkiet, Slovakiet og Ungarn står på spring. Det vil naturligvis tage tid at omstille de tidligere østlandes økonomi

til den fri markedsøkonomi, som er en forudsætning for, at de kan konkurrere med det effektive vestlige erhvervsliv.

4. Betyder „Samhørighedsfonden“, at Danmark skal betale til de fattigere lande i EF?

Ja. Og det er også meningen med EF. Sammenlignet med de penge vi i Danmark bruger på socialområdet, er der dog tale om et uhyre lille beløb. Ideen er at hæve det sociale og økonomiske niveau i vor del af verden, så for store forskelle udlignes. Alternativet er spændinger og sociale kampe i vor verdensdel.

Vend.....

5. Kan EF blande sig i den danske folkepension?

Nej. Det er direkte usandt, når nogle hævder dette.

Vi afgør helt selv, hvor store vore sociale ydelser skal være - det er også understreget i Edinburgh-aftalen.

6. Kan EF sætte økonomiske grænser, når den økonomiske unions 3. del er gennemført?

Nej. Dels siger Danmark allerede nu, at vi ikke skal med i den 3. del. EF fastsætter ikke vort offentlige serviceniveau, det sætter vi selv og finansierer selv.

7. Bestemmer vi selv?

I Edinburgh-aftalen slås det fast, at EF skal styres efter „nærhedsprincippet“. I praksis betyder det, at EF kun skal beskæftige sig med ting, der kan gøres bedre i EF-regi end af de enkelte stater. Faktisk som det system vi kender i Danmark, hvor Folketinget beslutter de store ting og lægger rammerne. De ting, der gerne må være forskellige fra sted til sted, afgøres lokalt.

8. Betyder det, at vi ikke skal harmoniseres?

Ja, vi skal ikke gøres ens. I dag ved man, at et fælles Europa kun kan blive stærkere, hvis de enkelte medlemslande får lov til at gøre tingene på deres egen måde inden for fælles rammer.

9. Men agurkerne skal være ens?

Det er et af de tilfælde, hvor man helt uretfærdigt håner EF. Faktisk kom ønsket om lige agurker fra de danske gartnere! I Danmark har vi altid haft ensartede bestemmelser - vi har varemærkning, kvalitetskontrol osv - det er nødvendigt for en fair konkurrence. De samme standardbestemmelser er nødvendige i EF's indre marked også for at beskytte forbrugerne.

10. Kan vi stadig tale dansk, beholde Dannebrog og Dronningen?

Selvfølger! EF truer ikke dansk kultur. Den har været stærk nok i århundreder til at klare konkurrence og udveksling. Så vi kan sagtens være i fællesskab med andre. Derved bliver alle rigere. Andre landes folk ønsker sandelig heller ikke at afgive deres kultur.

11. Kan vi opretholde den danske grænsekontrol, hvis vi stemmer nej den 18. maj?

Nej. Afstemningen den 18. maj ændrer intet. Fjernelsen af told- og grænsekontrollen blev allerede vedtaget ved folkeafstemningen i 1986 om Det Indre Marked.

12. Er der ikke for meget bureaukrati i EF?

Nej, faktisk ikke. Der er ikke så mange EF-ansatte, som nogle måske forestiller sig, tallet svarer til offentligt ansatte i Århus Kommune - og i øvrigt får Europa-Parlamentet nu større kontrol med bureaukratiet.

13. Er den nye traktat ikke mere centralistisk end den gamle?

Nej - tværtimod!
Nærhedsprincippet og styrkelse af Europa-Parlamentet gør EF-Kommissionens indflydelse mindre.

14. Er vi ved at skabe Europas Forenede Stater?

Nej, ikke i den form som vi kender det fra USA. I den nye traktat afgøres tingene af den enkelte landes ministre i Ministerrådet.

Dvs. vi forlader ikke tanken om Nationernes Europa med traktaten, som det understreges, består af uafhængige og suveræne stater, der frit har besluttet at være med i et fællesskab.

15. Kan Danmark senere blive fuldgældigt medlem af EF-samarbejdet?

Ja. Edinburgh-aftalen kan ændres af Danmark, men kun hvis vi selv ønsker det og efter en ny folkeafstemning. CD havde ønsket, at Danmark kunne tiltræde hele Maastricht-aftalen fuldt ud, men vi respekterer befolkningens afgørelse fra sidste år.

16. Hvad sker der, hvis vælgerne siger nej den 18. maj?

Så er situationen den værst tænkelige. CD forudser, at et nej er et farvel til EF. Det værste, der så kan ske, er, at det tætte samarbejde i Europa bryder sammen, og vi vender tilbage til tidligere tiders junglelov f.eks. omkring handel, miljø, arbejdsmiljø og valuta. Vi vil være prisgivet de andre landes beslutninger, men ikke have indflydelse. Så kan man for alvor tale om at „afgive suveræniteten“.

